

Рўзнома аз соли
1924 чоп мешавад
Номҳои пешини рўзнома
«Овози тоҷики камбағал»
(соли 1924), «Овози тоҷик»
(соли 1924-1931),
«Ҳақиқати Ўзбекистон»
(солҳои 1931-1940), «Ўзбеки-
стони сурх» (солҳои 1950-
1964), «Ҳақиқати Ўзбекистон»
(солҳои 1964-1991)

Банӣ одам аъзои яқдигаранд!

Овози Тоҷик

29

август
соли 2026
Шанбе
№ 69
(15288)

e-mail:
ovoziroj@umail.uz,
ovozi@list.ru

ДАВРАИ ТИЛЛОИ ВАТАНАМОН, ТАЪРИХИ НАВИ БУЗУРГАМОНРО АЛБАТТА, ҲАМАИ МО ЯҚҶОЯ МЕОФАРЕМ!

Дар Тошканди Нав ба муносибати 35-солагии Истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Ўзбекистон чорабинии тантанавӣ баргузор гардид.

Дар чорабинӣ Президент Шавкат Мирзиёев иштирок намуда, мардуми кишварро бо ҷашни бузург самимона табрик гуфт.

Сарвари давлат таъкид кард, ки дар Тошканди Нав баргузор гардида

ҷашни аз ҳама бузурги мо, шукӯҳу шахомати идро боз ҳам афзунтар менамояд. Бо итминон гуфта шуд, ки Тошканди Нав ба хусни пойтахтамон хусни тоза зам намуда, ба маркази воқеии таъриқӣ табдил меёбад, ки иқтидори та-

воноии Ўзбекистони Навро дар худ таҷассум мекунад.

Президент гуфт, ки халқи мо соли 1991 бо ирода ва аъзи қатъии худ Истиқлолияти давлатиро ба даст овард. Таъкид гардид, ки решаҳои истиқлоли

бузурги мо ба таърихи давлатдорӣ беш аз сеҳазорсола ва тамаддуни бостонӣ мепайвандад.

Истиқлол ба халқи мо шаъну шараф, дини муқаддас, забони модарӣ ва арзишҳои миллиамонро, ки фаромӯш ме-

шуданд, бозгардонд. Дар чорабинӣ ба хотираи ниёғони бузург ва ҷадидонамон, ки барои ҳаёти озоди кунунӣ мо ҷони худро фидо кардаанд, сари таъзим фуруд оварда, меҳнат ва ҷасорати ҳамаи ҳамватанони марҳумамон, ки дар

таҳкими истиқлолият саҳми арзанда гузоштаанд, эътироф гардид.

(Давомаш дар саҳ.2).

Сурати Хидмати матбуоти
Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон.

СУХАНРОНИИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН ШАВКАТ МИРЗИЁЕВ ДАР МАРОСИМИ ТАНТАНАВӢ БАХШИДА БА СИҶУПАНҶСОЛАГИИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТИИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН

Ассалому алайкум, ҳамватанони азиз!

Меҳмонони гиромӣ!

Имрӯз мо иди фарҳунда – 35-умин солгарди Истиқлолияти Ватани муқаддасамонро бо ифтихори бузург ва тантана ҷашн мегирем.

Мардуми азизи кишвар, аз ҷумла нуриёни муҳтарам, ҷавонони шӯҷоъ, бонувони гиромӣ-қадр, намоёндогони тамоми миллати халқиятҳои кишварамон ва ҳамватанони бурунмарзиро бо ин ҷашн аз самими дил табрик мегӯям.

Дар Тошканди Нав баргузор гардида ҷашни аз ҳама бузурги мо, шукӯҳу шахомати онро боз ҳам афзун менамояд.

Дар ин минтақа, ки дар оянда маркази илму фан, таълим ва фарҳанг хоҳад шуд, дируъ биноҳои муҳташами Донишгоҳи Ўзбекистони Нав, Донишгоҳи миллии педагогии Ўзбекистон ба номи Нисомии Ганҷавӣ ва Китобхонаи миллии Ўзбекистонро ба истифода

додем.

Фавворае, ки имрӯз бо иштироки шумо ифтихо мешавад, ҳамчун баландтарин фаввораи мусиқии ҷаҳон ба Китоби рекордҳои Гиннес дохил гардид, ки ин низ ба рӯҳияи идона сурури хос менамояд.

Дар ин макони нотақдор, ки орзуҳои чандсадсолаи мо ҷомаи амал мепӯшанд, мо ҳанӯз ҳамроҳи тамоми халқамон шоҳиди рӯйдодҳои зиёди фараҳбахш таърихӣ хоҳем гардид.

Бовар дорам, ки Тошканди Нав ба хусни пойтахтамон хусни тоза зам намуда, ба маркази воқеии таъриқӣ табдил меёбад ва иқтидори тавоноии Ўзбекистони Навро, ки мо бунёд мекунем, дар худ таҷассум менамояд!

Дӯстони азиз!

Мо соли 1991 бо ирода ва аъзи қатъии халқамон Истиқлолияти давлатии худро ба даст овардем. Дар асл, решаҳои истиқлоли бузурги мо ба таърихи давлатдорӣ беш аз сеҳазорсола ва та-

маддуни бостонӣ мепайвандад.

Дар давраҳои Ренессанс яқум ва дуҷум мутафаккирони бузурги мо, аз ҷумла Муҳаммад ал-Хоразмӣ, Аҳмад Фарғонӣ, Абурайҳон Берунӣ, Абӯалӣ ибни Сино, Мирзо Улуғбек ва Мир Алишер Навоӣ маҳзани тафаккури аҳли башарро ғани гардондаанд.

Давлате, ки бобои мо, Соҳибқирон Амир Темур асос гузошт, ҳамчун рамзи адолат ва бунёдкорӣ дар зарваракҳои таърихӣ мақоми муносибро ишғол кардааст.

Орзуву ормонҳои ниёғони ҷаҳиди мо – Бехбудӣ, Мунавварқорӣ, Фитрат, Қодирӣ ва Ҷулпон, ки дар роҳи озодии Ватан ва истиқлоли миллии ҷон фидо кардаанд, имрӯз дар Ўзбекистони Нав қомилан амалӣ мешаванд.

Истиқлол пеш аз ҳама, ба мо шаъну шараф, дини муқаддас, забони модарӣ ва арзишҳои миллиамонро, ки фаромӯш мешуданд, дубора бозгардонд. Маҳз ба туфайли истиқлол мо худро шинохтем, ворисони муносиби пада-

ру бобоёне, ки номашон ҳамеша бо эҳтиром ёд мешавад, будани худро ба тамоми ҷаҳон нишон додем.

Дар ин лаҳзаҳои ҳаяҷонбахш ба хотираи ниёғони бузург ва ҷадидонамон, ки барои зиндагии озоди кунунӣ мо ҷони худро фидо кардаанд, сари таъзим фуруд мекорем.

Дар ин санаи таърихӣ меҳодам бори дигар меҳнати фидокорона ва ҷасорати ҳамаи ҳамватанони марҳумамонро, ки тӯли 35 соли гузашта дар таҳкими истиқлолият саҳми арзанда гузоштаанд, эътироф намоям.

Хотираи дурахшони Президенти нахустин, арбоби шинохтани давлатӣ ва сиёсӣ Исмоил Абдуғаниевич Каримовро бо эҳтиром ёд мекунем.

Муҳтарам, иштирокдорони ҷашн!

Аҳамияти бузурги истиқлолият, пеш аз ҳама, дар қадри инсон ва ҳаёти озодонаи ӯ зоҳир мегардад. Аз ин рӯ, мо аз рӯзҳои аввали

огози ислохот, ба дили мардум гӯш додем ва ба дарди аҳолӣ дармон шуданро пеши худ мақсад намудем. Ҷояи «Барои қадри инсон!»-ро ба меҳвари сиёсати давлатӣ баровардем. Пеш аз ҳама, ба мушкилоте чун «ғуломи пахта», «меҳнати маҷбурий ва меҳнати қўдагон», «махдудияти конвертатсия», «прописка», ки солҳои тўлонӣ мардумро азият меоданд, хотима бахшидем.

Муҳимтар аз ҳама, ҷойи тарс ва ҳаросро, ки шаҳрвандон дар дил доштанд, боварӣ ва хотирчамӣ ғирфид. Дар ҳақ соли охир барои бунёди ҷамъияте, ки ҳар як инсон дар он озодона ва фаровон зиндагӣ кунад, пайвасти ҷустуҷў кард, бо азму талош меҳнат намудем.

Бо иродаи бузурги сиёсӣ Ўзбекистонро ба рӯйи ҷаҳон боз кардем. Бахусус, мушкилоти марзӣ ҳал гардиданд, дўстӣ ва ҳамкорӣ бо ҳамсоягонамон мустаҳкам шуд. Дар сиёсати асрор, андош, гумрук ва сармоягузорӣ тағйироти кулӣ

амалӣ шуданд. Дар натиҷа, маҷеи худро дар «Индекси озодии иқтисодӣ» 80 зина беҳтар карда, ба қатори давлатҳои «до-рои иқтисоди нисбатан озод» дохил шудем.

Пештар ба иқтисодиёти мо соле 2-3 миллиард доллар сармояи хориҷӣ ҷалб мегардид, ҳоло бошад, ҳаҷми сармояи хориҷӣ ҷалбшаванда ба 40-50 миллиард доллар расидааст. Ба мамлакат якҷо бо сармоягузорӣ, технологияҳои пешрафта, донишҳои муосир ва имкониятҳои нави иқтисодӣ ворид мешаванд.

Мо се сол пеш нақша гузошта будем, ки то соли 2030 ҳаҷми маҷмӯи маҳсулоти дохилиро ба 160 миллиард доллар мерасонем. Новобаста аз ҳалалдор шудани занҷирҳои логистикӣ ва вазъи ноором дар ҷаҳон, ин вазифаро ҳакин сол, барзиёд иҷро мекунем ва ба қатори давлатҳои дорои даромади аз сатҳи миёна боло дохил мешавем.

Ҷиҳати қобили тавачҷуҳ он аст,

ки мо ба ҷунин натиҷаҳои бузург ба туфайли меҳнати фидокоронаи мардум, иқтидори зехнӣ, инчунин, ҳамбастагии миллат ва давлат ноил мегардем. Агар бигӯям, ки тағйироти мусбатро ҳар як инсон ва ҳар як хонавода дар ҳаёти худ амик эҳсос мекунанд, албатта, маро ҷонибдорӣ хоҳед кард.

Оё метавон шодмонии беш аз 650 ҳазор оилаеро, ки дар замони нави соҳиби хонаву ҷойи замонавӣ шудаанд, бо суҳан баён кард?

Ба ҳазорон маҳаллаҳо симои Ўзбекистони Нав ворид мегардад. Масъалаи камбизоатиро ошкоро эътироф намуда, дар самти ба таври назаррас коҳиш додани он таҷрибаи Ўзбекистони Навро ба вучуд овардем. Барои беҳтар намунаи даромад, касб, саломатӣ, таҳлили фарзандон ва шароити зисти оилаҳои ниёзманд низоми қорбарии «маҳаллабай»-ро роҳандозӣ кардем.

(Давомаш дар саҳ.2).

ҶАСОРАТИ НИЁҶОНИ ФИДОКОРИ МО ҲАМЕША НАМУНАИ ИБРАТ АСТ

Дар арафаи ҷашни Истиқлол ниёғони қарамонамонро, ки дар роҳи озодии Ватан мубориза бурдаанд, бо самимият ёд мекунем.

Ҷасорати онҳо ба мо қадру қимати зиндагии озоди имрӯза ва истиқлоли миллиамонро боз ҳам амиқтар мефаҳмонад.

28 август дар Хиёбони хотираи шаҳидон намоёндогони ташиклотҳои давлатӣ ва ҷамъиятӣ, уламуву нуриён ва аҳли зиё ҷамъ омаданд.

Дар маросими ёдбуди қурбонии таъриқӣ Президенти Шавкат Мирзиёев иштирок кард.

Ба хотири фидокорони Ва-

тан Курён тиловат ва дуо хонда шуд. Ба мардум ош пешкаш гардид.

Дар қанори қабри рамзии хиёбон низ Курён тиловат карда шуд. Дар ҳакин ҷо мулоқоти роҳбари давлат бо уламуву зиёиён оид ба масъалаҳои ҳифзи хотираи таърихӣ, барқарор намудани номи қурбонии таъриқӣ, инчунин, тарбияи ҷавонон дар руҳияи ватандӯстӣ баргузор шуд.

(Давомаш дар саҳ.3).

САРВАЗИРИ ҲИНДУСТОН БО САФАРИ ДАВЛАТӢ БА ЎЗБЕКИСТОН МЕОЯД

Бо даъвати Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев Сарвазир Ҷумҳурии Ҳиндустон Нарендра Модӣ 29-30 август бо сафари давлатӣ ба мамлакати мо меояд.

Дар рӯзномаи музокироти дарпешистода масъалаҳои рушд ва таҳкими минбаъдаи муносибатҳои шарикӣ стратегӣи Ўзбекистону Ҳиндустон, инчунин тавсеаи ҳамкории бисёрҷанба ҷой гирифтаанд. Ба гушариши мулоқоти мунтазами сиёсӣ ва табодули фарҳангӣ-гуманитарӣ, пешбурди барномаҳои мушаххас ва лоиҳаҳои ҳамкорӣ дар соҳаҳои тиҷорат, энергетика, саноати кимиё, геология, тандурустӣ, дорусозӣ, кишоварзӣ, мошинсозӣ ва дигар бахшҳои иқтисодиёт диққати махсус дода мешавад.

Ҳамчунин оид ба масъалаҳои муҳими рӯзномаи сиёсати байналмилалӣ ва минтақавӣ, инчунин ҳамкорӣ дар доираи сохторҳои бисёрҷониба табодули афкор менамоянд.

Дар анҷоми мулоқот имзои бастаи назарраси ҳуҷҷатҳои дучониба дар назар аст.

ЎЗА.

РУШДИ МУНОСИБАТҲОИ ЎЗБЕКИСТОНУ СИНГАПУР ТАЪКИД ГАРДИД

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон Шавкат Мирзиёев 28 август ҳайати намоёндогони Ҷумҳурии Сингапурро тахти роҳбарии вазири аршад Ли Сян Лун қабул кард.

Дар оғози мулоқот вазири аршад саломи самимӣ ва таманноҳои неки Президенти Сингапур Тарман Шанмугаратнам ва Сарвазир Лоуренс Вонгро расонд.

Рушди пайгиронаи муносибатҳои Ўзбекистону Сингапур бо қаноатмандӣ зикр гардид. Муколамаи сиёсӣ ва робитаҳои дучониба дар тамоми сатҳҳои фаъолона дастгирӣ мешаванд.

Ҳаҷми мубодилаи мол ва шумораи қорхонаҳои муштарак босуръат афзоиш меёбанд. Ҳаҷми сармоягузорӣҳои Сингапур ба иқтисодиёти кишвари мо қариб 2 миллиард долларро ташкил медиҳад.

Нақшаҳои доираҳои соҳибқорӣи Сингапур ҷиҳати тавсеаи фаъолияти сармоягузорӣ дар кишвари мо дастгирӣ шуданд. Аз рӯйи таҳияи барномаи муштарак миёнамуҳлат оид ба шарикӣ стратегӣ ва инноватсионӣ ба мувофиқа расиданд, ки дар он ба тичорат, сармоягузорӣ, интиқоли технология, таҷдиди низоми идоракунии давлатӣ, рушди сармояи инсонӣ, рақамизунонӣ ва дигар бахшҳои афзалият хоҳанд дод.

Ба масъалаҳои ҷорӣ намунаи таҷрибаи пешқада-

ми Сингапур дар тақмили фаъолияти минтақаҳои махсуси иқтисодии Ўзбекистон, рушди Маркази байналмилалӣи молиявӣи Тошканд ва низоми бонқдорӣи рақамӣ диққати махсус дода шуд.

Гуфта шуд, ки фаъолияти муассисаҳои таҳсилоти олии Сингапур дар кишвари мо минбаъд низ дастгирӣ хоҳад ёфт.

Таъкид гардид, ки барои арзёбии рафти иҷрои созишномаҳои, ки дар сатҳи оӣ ба даст омадаанд ва ҳамоҳангсозии нақшаҳои муштарак, роҳандозии муколамаи мунтазам байни сохторҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ зарур аст.

Чанде пеш ба Конвенсияи Сингапури СММ дар бораи миёнаравӣ пайвастанӣи Ўзбекистон истиқбол карда шуд.

Ҷонибҳо аз рӯйи масъалаҳои дастгирии мутақобила дар доираи созишноҳои байналмилалӣ ва ҳамкории минтақавӣ низ мубодилаи афкор намуноданд.

ЎЗА.

СУХАНРОНИИ ПРЕЗИДЕНТИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН ШАВКАТ МИРЗИЁЕВ ДАР МАРОСИМИ ТАНТАНАВӢ БАХШИДА БА СИЮПАНҶСОЛАГИИ ИСТИҚЛОЛИ ДАВЛАТИИ ҶУМҲУРИИ ЎЗБЕКИСТОН

(Аввалаш дар сах.1).

Маҳз ба туфайли талошҳои пайгирона, имрӯз мо сатҳи камбизоатиро аз 35 фоизи соли 2017 то 4 фоиз пойн бурдем. Дар пасманзари ин рақамҳо эҳоси шодиву шукргузории 10 миллион нафар инсон қарор дорад, ки ба хонадонҳоишон баракат ворид шуда, сифати зиндагӣшон бехтар гардидааст.

Ҳамватанони муҳтарам! Барои пайдо намудани мавқеи муносиб дар ҷомеаи ҷаҳонӣ, ба мо насли нави мутахассисони заковатманде лозиманд, ки касбҳои ояндаро амиқ аз худ карда, соҳиби фикри мустақилии хеш бошанд. Аз ин рӯ, мо ба таълими сифат ва мазмунӣ нав ворид менамоем. Обрӯё эътибори омӯзгорро барқарор намуда, даромадашонро зиёд мекунем.

Дар дах соли гузашта, ҳатто дар шароити, ки аҳоли 8 миллион нафар афзуд, фароғирӣ бо кӯдакистонро ба 78 фоиз расондем. Дар мактабҳо 1,5 миллион ҷойи иловагӣ хонандагон таъсис дода шуд. Ташкили мактабҳои Президентӣ, эҷодӣ ва ихтисоснидашуда, барои дар сатҳи на кам аз муассисаҳои пешрафтаи таълимии хориҷӣ донишҳои амикорӣ омӯхтани фарзандони мо имкониятҳои васеъ фароҳам оварданд.

Барои забонҳои хориҷӣ ва касбу ҳунар омӯхтани ҷавонон шароити муносиб мухайё кардем.

Аз ҳисоби васеъ намудани шароити мусоид барои таҳсил дар муассисаҳои таҳсилоти олий, ҳоло шумораи донишҷӯён ба 1 миллиону 600 ҳазор нафар расид.

Хурсандиовар аст, ки рағбати ҷавонон ба донишомӯзӣ афзуд. Барои падару модарон соҳиби маълумоти олий кардани фарзанд дигар танҳо орзу на буда, балки ба ҳадафи дастрас таъдил ёфт.

Бахусус, бештар аз нисф донишҷӯёро занону духтарон ташкил медиҳанд ва инро чехраи хоси Ренессанс сеюм бигӯем, дуруст мешавад. Зеро духтарони босавод – ба маъное оилаи босавод, насли босавод ва ҷомеаи соҳибмаърифатанд.

Мо дар баробари таълим, илму фан, технологияҳои муосир ва инноватсияҳоро низ омилӣ ҳалқунандаи тараққиёт медонем.

Ҳамзамон, ба рушди самтҳое чун технологияҳои иттилоотӣ (IT), зехни сунӣ ва иқтисодиёти эҷодӣ рӯйи тоза бахшида, ҳаракати бениҳоят бузургро оғоз намудем. Бо ин роҳ 10 миллион ҷавоннамонро ба соҳаи индустрияи рақамӣ ва касбҳои оянда ҷалб ҳоҳем кард.

Дар арафаи ҷашни Истиқлол яққо бо шарикони ҷиноиамон ба фазо баровар-

дани моҳвореи сунъии «Самарқанд – 2028» барои мо ифтихори хос мебахшад.

Нияти ман: Ўзбекистон бояд ба марказе таъдил ёбад, ки дар соҳаи технология ба ҷаҳон ташаббусҳои пешрафта пешниҳод кунад.

Забони ўзбекӣ дар ҷаҳони рақамӣ бояд забоне бошад, ки бо он илму технология офарида шавад.

Ҳамватанони азиз! Вақте дар бораи кадрӣ инсон ҳарф мезанем, табиист, ки ба масъалаи салолатии аҳоли тавачҷушӣ махсус зоҳир менамоем. Солҳои охир маблағгузорӣ ба ин соҳаро беш аз 8 баробар зиёд кардем. Мухимтар аз ҳама, имкони хидматрасонии босифати тиббӣ на танҳо дар марказ, балки дар минтақаҳо низ фароҳам оварда шуд.

Маҳз ба туфайли дар давраи гузашта бунёд гардидани 652 муассисаи нави тиббӣ, фароҳам овардани имкониятҳои васеъ барои бахши хусусӣ, ҳаҷми хизматрасониҳои тиббӣ дар мамлакат 3 баробар афзуд. Роҳандозии омода намудани шифокорони баландихтисос ва фароҳам овардани шароити муносиб барои онҳо натиҷаҳои худро медиҳад. Беш аз 100 усули мураккаби таъшиш ва табобат, ки пештар дар хориҷ амали мегардиданд, имрӯз дар кишварамон низ ба таъри мукаммал иҷро мешаванд.

Дар маҷмӯъ, афзоиши давомнокии миёнаи умри аҳоли аз 66,4 сол дар соли 1991 то 75,4 сол дар соли 2025 ва 4 баробар кам гардидани нишондихандаҳои фавти кӯдакони навзод ва модарон аз муҳимтарин натиҷаҳои ислоҳоти соҳа мебошанд.

Ҳамватанони азиз!

Ватани мо аз қадим бо олимон ва мутафаккирон, мураббӣёни маънавияш шухратёр гаштааст. Мо ҷунин объектҳои илмиву маърифатӣ бунёд намудем, ки ба мероси бузургии беназирӣ ниёконамон, мисли Маркази тамаддуни исломӣ, маҷмааҳои ёдгории Имом Бухорӣ, Бурҳониддини Марғиёний муносиб мебошанд.

Ин ҷойҳои муқташаму муқаддас имрӯз натанҳо дар мамлакатамон ва олами ислом боиси тавачҷушӣ зиёд мегардад, балки дар тамоми ҷомеаи ҷаҳон мавриди эътибор қарор гирифтааст. Ва мо албатта, ин кори шарофатноқ идома медиҳем.

Мухтарам иштирокдорони тантана! Сармояи аз ҳама бузургии мо ин ҷавонон мебошанд, ки фардо қувваи ҳалқунандаи Ўзбекистони Нав мегардад. Ҳар сол барои дастгирии онҳо 20-25 триллион сӯм ҷудо карда мешавад, ки ин барои ҷавонон ва духтарони соҳиби азм имконоти боз бештарро фароҳам меорад.

Ҳоло ҳозир саҳми соҳибкорони ҷавон дар таркиби тижорати Ўзбекистон 35

фоизро ташкил менамояд.

Дастовардҳои таъриҳӣ дар бозихи Олимпӣ ва Паролимпӣ дар Токио ва Париж, дар арсаҳои ҷаҳонии ҷавонони варзишгари Ўзбекистон дар ҳалқамон ифтихори калонро бедор месозад.

Футболбозони Ўзбекистон, ки дар ҷоми ҷаҳон бори аввал иштирок наму-данд, дар таърихи варзиши ватанӣ саҳифаи нав боз намуданд. Мо бовар дорем, ки ин роҳи онҳо дар оянда низ идома ва тавфиқ меёбад.

Дар рӯзҳои наздик дар Самарқанд анҷумани калони варзишӣ – олимпиадаи ҷаҳонии шохмот оғоз меёбад. Моҳи ноябр бошад, гротсмейстери маъруфамон Ҷавоҳир Синдоров барои тоҷи шохмоти ҷаҳон ба мубориза ворид мегардад. Мо ба шохмотбозонамон ғалабаҳои дурахшонро орзу менамоем!

Ҷавононе, ки дар олимпиадаҳои фаннии байналхалқӣ, озмунҳо ва ҷашнвораҳо ба кул्लाҳо баланд ноил мегарданд, ман онҳоро ситораҳои Ўзбекистони Нав, бунёдкорони оянда меҳисобам!

Фарзандони азизи мо, ҳамеша дар ҷустуҷӯ бошед, таваккуф нақунед, ҳамеша пеш равед!

Ҳамватанони муҳтарам!

Мо имрӯз дар марҳалаи таъриҳии боз ҳам масъулиятнок ва ҳалқунанда қарор дорем. Мунтазам рушд намуда, ки бо давраи куллан нав ворид мегардем. Даҳсолаи оянда бароямон **замони тарақиёти миллий** ҳоҳад гардид.

Онро мо худамон ба туфайли заковат, меҳнат ва ҳамбастагии ҳалқамон меофарем. Бо ин мақсад дар солҳои наздик 7 барномаи миллиро таътиб менамоем, ки онҳо арзиш, қимати инсонро дар мамлакатамон боз ҳам баланд мебардоранд.

Нахустин барномаи миллий ба таъдил додани дониш ва сабақ – ба сармояи асосии рушди оянда равон карда мешавад.

Мо фароғирӣ кӯдакони шашсоларо дар гуруҳҳои омодагии кӯдакистонҳо то сад фоиз мерасонем. Иттиёзоти мавҷуда оид ба ташкили кӯдакистонҳои хусусӣ ниғоҳ дошта мешавад.

Тамоми мактабҳо пурра бо барномаҳои байналхалқии баҳозгузории дониш фаро гирифта мешаванд.

Дар тамоми техникумҳои мамлакат стандартҳои байналхалқии таълимро пайда менамоем. Таълими ҷавононро ба касбҳои баландмаош ба роҳ меандозем ва фароғирӣ онҳоро то 1 миллион нафар мерасонем. Хулоса, дар Ўзбекистони Нав ғирн ҷавоне наменомонад, ки соҳиби касб набошад.

Мо барои худ вазифаеро муайян на-мудем, ки дар соҳаи наздик на камтар аз 10 донишгоҳамон ба Бехтарин – 1000 муассисаи таълими олии ҷаҳон дохил шаванд.

Барномаи дуҷоми миллий ба таъмини тандурустӣ ва дарозумрии аҳоли хизмат хоҳад кард.

Бо ин мақсад дар зарфи панҷ соли оянда харчи давлатиро барои ҳифзи саломатӣ то 5 фоизи ММД меафзодем.

Мо ба модели ҳифзи тандурустӣ ме-гузарем, ки ба пурзӯр намудани про-филаттика асос ёфтааст. Сугуртаи тиб-биёти давлатӣ тамоми оилаҳои мамла-катро фаро мегирад.

Бо мақсади вусъат додани муҳити рақобат дар низоми мадади тиббии мах-сус ба соҳа на камтар аз 5 клиникаи пе-шқадами ҷаҳонро ҷалб менамоем.

Мо Ўзбекистонро ба мамлакате таъ-дил медиҳем, ки дар он ҳифзи саломати муосир, дорусозӣ, биотехнология ва таълими тиббӣ тараққӣ хоҳад кард. Дӯстони азиз!

Барномаи сеюми миллий ба моделе технологияи баланд ва ҳосилнокии меҳнат гузарондани иқтисодиё-тамонро пешбинӣ менамояд.

Барои ин дар дах соли наздик мо 450 миллиард доллар сармояи хориҷиро ҷалб менамоем. То соли 2030 бо ниғоҳ доштани суръати баланди тараққиёт дар иқтисодиёт ҳаҷми маҷмуи махсулоти дохилӣ то 300 миллиард доллар расон-да шуда, дар саноат 2 миллион ҷойи кори баландмаош ташкил карда меша-вад.

Самти бартаринок инкишофи старта-пҳо, сармояи венчур ва зехни сунӣи барои харчи бештар таътиб намудани зарфияти ҷавоннамон мегардад.

Инчунин мо экосистемаи комирло барои он ба вучуд меорем, ки тижорати хурд ба миёна, корхонаҳои тижорати миёна ба ширкат ва корпоратсияҳои калон таъдил ёбанд. Ба туфайли ҳамаи ин дар дах соли наздик ҳаҷми ММД ба ҳар сари аҳоли беш аз 10 ҳазор доллар мегардад.

Мухтарам иштирокдорони тантана!

Дар шароити тағйироти ҷаҳонии иқлим масъалаҳои марбут бо об ва эко-логия боз ҳам муҳим мегардад.

Бо назардошти ин **барномаи ҷору-ми миллий ба тағйир додани куллии муносибат ба об ва табиат нигарон-да мешавад.**

Дар панҷ соли наздик мо фароғирии технологияи сарфақунандаи обро дар майдонҳои кишт то 100 фоиз мерасо-нем. Ин кори умумимиллӣ мегардад.

Муносибат ба табиат ин маданияти халқ, масъулияти давлат ва нишондоди си-фатноки тараққиёт мебошад. Мо ҷунби-ши умумимиллии «Мақони сабз» -ро ба дараҷаи сифатан нав мебардорем.

Китъаҳои сабзи назди мактаб, кӯдакис-тон, шифохона ва иморатҳои серошёна чун сармояи ҷамъиятии дахлнопазир химоя карда мешаванд. Дар солҳои на-здик дараҷаи сабзгардониро дар мар-казҳои ноҳияҳо ва шаҳрҳо то 30 фоиз

меафзодем.

Ҳамватанони азиз! Дар ҷое, ки адолат ҳукмрон аст, иқти-содиёт рушд мекунад, боварӣ ба ҷамъ-ият баланд мегардад.

Аз ин лиҳоз **барномаи панҷуми миллий дар пурзӯр намудани муста-қилии суд ва таъмини волеияти қонун барои ҳама таҷассум меёбад.**

Бо ин мақсад аз мактаб оғоз намуда тарбияи ҳуқуқиро дар асоси низоми дақиқ ба роҳ мегузарем. Ислохотро дар заминаи қафолати ҳуқуқии шаҳрвандон ва соҳибкорон пурзӯр намуда, идома медиҳем.

Чорахоро оид ба бартараф намудани кибербениҳоят, нашъамандӣ ва савдои одам боз ҳам пурзӯр менамоем.

Мубориза бо «иқтисодиёти соя», ҷинояткори муташаккил, поймол наму-дани ҳуқуқи зан ва кӯдак ба дараҷаи нав мебардорем.

Дӯстони муҳтарам!

Кайфияти одамон, фараҳмандии оила, орзу ва кӯшиши ҷавонон, ташаббуско-рии соҳибкорон – ҳамаи ин пеш аз ҳама дар маҳалла зоҳир мегардад.

Бинобар ин барномаи мақсади **бар-номаи шашуми миллий таъдил до-дани маҳалла ба фармоишгари асо-сии рушди ҷамъияти мегардад.** Аз ин пас муносибат ба таҳияи барномаҳои давлатӣ пурра тағйир меёбад. Бучет, барномаҳои сармоягузорӣ ва лоиҳаҳои зерсохторӣ ноҳияҳо дар асоси дарҳос-ти маҳалла таҳия хоҳанд гардид. Маҳа-ки асосӣ эҳтиёҷ ва ниёзи шаҳрвандон, фараҳмандии маҳалла мегардад.

Мухтарам иштирокдорони тантана!

Барномаи ҳафтуми миллий ба ҳар-ҷома ба баланд бардоштани нуфузи Ўзбекистон чун мамлакатаи сулҳ, дӯстӣ ва таҳаммулпазирӣ нигарон-да мешавад.

Дар мамлакатамон дар муҳити дӯстӣ ва мусолиҳа, чун оилаи ягона намоян-дагонӣ беш аз 130 миллат ва халқият, 16 конфессияи динӣ иқомат мекунанд.

Дар замони имрӯзаи ғуртаҳука му-солиҳаи байнимиллӣ ва таҳаммулпази-рии динӣ фонди тиллоӣ, боигарии бе-назирӣ ҳалқамон ба шумор меравад.

Сиёсати шаффоф, прогматик ва сулҳ-дӯстонаи хориҷии Ўзбекистон ба таъ-мини рушди мамлакат дар истиқболи да-розмуддат равона гаштааст.

Воқеан муваффақиятҳои таъриҳӣ дар мустаҳкам намудани неҳамсоғиғ, вусъат додани шарикии стратегӣ ва робитаҳои дӯстона дар Осиёи Марказӣ ба даст омадааст.

Муносибатамон бо мамлакатҳои ИДМ, Иттиҳоди Аврупо, Амрико, Минтақаи Осиё ва уқёнуси Ором ва ҷаҳони араби-ислом боз ҳам мустаҳкам гардид. Сам-тҳои нави ҳамкорӣ дар Аврупои Шарқӣ, Африко ва Амрикои Лотинӣ боз гарди-данд.

Теъдоди давлатҳое, ки бо мамлака-тамон муносибати дипломатӣ барқарор намулдаанд, қариб ба 170-то расид.

Мо сиёсати хориҷии бисёрсамта, му-таносиб ва мутавозинро барои таъдил додани Ўзбекистон ба маркази муҳими дипломатияи байналхалқӣ идома меди-ҳем. Яке аз бартариятҳои сиёсати хо-риҷиамон дипломатияи иқтисодӣ боқӣ мемонад.

Мамлакатамон солҳои 2027-2029 бори аввал дар Ҷунбиши бетарафӣ раисӣ хоҳад кард. Мо фаъолона таша-бусхоеро пеш хоҳем бурд, ки ба баланд бардоштани самарабахшии ин ниҳоди ҷаҳонӣ, ки беш аз 120 давлати ҷаҳонро муттаҳид месозад, нигаронда шудааст.

Сиёсати конструктивиро оид ба Аф-ғонистон қатъан идома медиҳем, ки он ҳамсоия наздикамон ба шумор меравад.

Аз фурсат истифода намуда, барои ҳамкориҳои босамари иштирокдорон дар тантанаи имрӯзаи мо – намоёндагонӣ ҳайатҳои дипломатӣ, ҳодимони воси-таҳои ахбори оммавии хориҷӣ, меҳмо-нҳои олимпиа аз ИМА, Туркия ва Син-гапур изҳори миннатдорӣ менамоем.

Ҳамватанони азиз!

Мо эътиمود изҳор менамоем. **Имрӯз бо аз дируз пурзӯртарем, фардо боз ҳам нерумандтар нисбат ба имрӯз мегардем.**

Дар 35 соли тараққиёти муста-қил мо амик як ҳақиқатро дарк на-мудем: агар халк ва давлат кӯшиш-ро дар роҳи мақсади ягона мутта-ҳид созад, барои онҳо кул्लाҳои фа-тҳнагарданда вучуд нахоҳад дошт.

Ҳеч кас халк ва давлатро наме-тавонад мағлуб созад, ки ҷунин қув-ваи бузургро соҳиб аст.

Бо Ватани ягона, халки ягона ҳамаи мо яқҷоя ҳаёти нав, ондаи навро месозем!

Бовар дорам, ки халқи шучоъ, усту-вор ва шарифамон ҳатман ба мақсадҳои бузургии худ мерасад.

Мо ҳама яқҷоя замони тиллоӣ, таъ-рихи нави бузургии Ватанамонро ба вучуд меорем!

Мо Худовандро барои ғановати во-қеан беназир – истиқлолиятамон шук-ргузорӣ мекунем!

Ба халқамон – созандагонии истиқло-лият шаъну шараф!

Бори дигар шумо ва дар шахси шумо тамоми халқамонро бо ҷашни бузургии имрӯза – 35-солагии истиқлолияти дав-латии Ҷумҳурии Ўзбекистон табрик ме-намоем.

Бигзор дар мамлакатамон ҳамеша сулҳ ҳукмрон бошад, дар хонаводаҳои мон фараҳмандӣ ва муваффақият пой-дор бод!

Зинда бод, Ҷумҳурии Ўзбекистон! Зинда бод, халқи Ўзбекистон!

ДАВРАИ ТИЛЛОИИ ВАТАНАМОН, ТАЪРИХИ НАВИ БУЗУРГАМОНРО АЛБАТТА, ҲАМАИ МО ЯҚҶОЯ МЕОФАРЕМ!

(Аввалаш дар сах.1).

Хотираи дурахшони Президентии на-хустин, арбоби шинохтаи давлатӣ ва сиёсӣ Ислои Абдуганиевич Каримов бо эҳтиром ёдоварӣ шуд.

Сарвари давлат таъкид кард, ки аҳамияти бузургии истиқлолият, пеш аз ҳама, дар кадрӣ инсон ва ҳаёти озодо-наи ў намоён мешавад.

Аз рӯзҳои аввали оғози ислохот, ба дили мардум гӯш додан, ба дарди аҳоли дармон шудан, чун мақсади устувор муайян гардида, гоӣи «Барои кадрӣ ин-сон!» дар меҳвари сиёсати давлатӣ қарор гирифт. Пеш аз ҳама, ба мушки-лоте чун «ғуломи пахта», «меҳнати маҷ-бурий ва меҳнати кӯдакон», «махдудияти конвертатсия», «прописка», ки солҳои тўлони мардумро азият меоданд, хо-тима бахшида шуд.

Мухимтар аз ҳама, ҷойи тарс ва ҳаро-си дили шаҳрвандонро боварӣ ва хоти-рҷамъӣ гирифт. Бо иродаи бузургии сиёсӣ Ўзбекистон ба рӯйи ҷаҳон боз гар-дид, мушкилоти марзӣ ҳал гардида, дӯстӣ ва ҳамкорӣ бо давлатҳои ҳамсоя таъхим ёфт.

Дар натиҷаи тағйироти куллий дар сиё-сати асър, андоз, гумрук ва сармоягу-зорӣ, мавқеи мамлакатаи мо зина «Индек-си озодиҳои иқтисодӣ» 80 зина бехтар шуд. Пештар ба иқтисодиёт соле 2-3 миллиард доллар сармояи хориҷӣ ҷалб гардида бошад, ҳозир ин нишондихан-да ба 40–50 миллиард долларро таш-кил медиҳад. Яқҷо бо сармоягузорӣ, ба мамлакат, технологияҳои пешрафта, донишҳои муосир ва имкониятҳои нави иқтисодӣ низ ворид мешаванд.

Се сол пеш дар соли 2030 ба 160 миллиард доллар расонидани ҳаҷми маҷмуӣ махсулоти дохилӣ пешбини шуда буд. Гуфта шуд, ки новобаста аз халалдор шудани занчираҳои логистикӣ ва ваъъи ноором дар ҷаҳон, ин марра

ҳамин сол барзиёд иҷро гардида, Ўзе-бикстон ба қатори давлатҳои дорои да-ромади аз сатҳи миёна боло дохил ме-шавад.

Маҳз ба туфайли меҳнати фидокоро-наи мардум, иқтидорӣ зехни, инчунин, ҳамбастагии миллат ва давлат ба ҷунин натиҷаҳо ноил гардидани мамлакат мах-сус таъкид гардид.

Дар замони нав беш аз 650 ҳазор оилае соҳиби хонаву ҷойи замонавӣ гар-диданд, ба ҳазорон маҳаллаҳо симои Ўзбекистони Нав ворид мегардад.

Масъалаи камбизоатӣ ошкоро эъти-роф гардида, барои бехтар намудани даромад, касб, саломатӣ, таҳсили фар-зандон ва шароити зисти оилаҳои ниё-зманд низоми корбарии «маҳаллабайъ» роҳандозӣ карда шуд.

Ба туфайли саъю талошҳои пайгиро-на, сатҳи камбизоатӣ аз 35 фоизи соли 2017 то 4 фоиз пойн рафт. Таъкид гар-дид, ки дар пасманзари ин рақамҳо эҳоси шодиву шукргузории 10 милли-он нафар инсон қарор дорад, ки ба хо-надонҳоишон баракат ворид шуда, си-фати зиндагӣшон бехтар гардидааст. Ҳамин тавр, муқаррар карда шуд, ки меъёри асосӣ дар сиёсати иҷтимоӣ на рақамҳо, балки тағйироти мушаххас дар ҳаёти инсон ва оила мебошад. Президент таъкид кард, ки барои пай-до намудани мавқеи муносиб дар ҷомеаи ҷаҳонӣ, ба мо насли нави мута-хассисони заковатманде, ки касбҳои ояндаро амиқ аз худ карда, соҳиби фик-ри мустақилии хеш ҳастанд, заруранд.

Аз ин рӯ, ба таълим сифат ва мазму-ни навро ворид намуда, обрӯё эътибо-ри омӯзгор барқарор мешавад, дарома-даш пайваста зиёд мегардад.

Дар дах соли гузашта, ҳатто дар ша-роити, ки аҳоли 8 миллион нафар аф-зуд, фароғирӣ бо таълими томактаби ба 78 фоиз расонида шуд, дар мактабҳо 1,5 миллион ҷойи иловагӣ хонандагон таъсис ёфт.

Мактабҳои Президентӣ, эҷодӣ ва их-тисосонидашуда, инчунин, фароҳам овардани имкониятҳо барои омӯхтани забонҳои хориҷӣ ва касбу ҳунар ба ни-зоми таълим мазмунӣ нав бахшид.

Шумораи донишҷӯёни муассисаҳои таҳсилоти олий ба 1 миллиону 600 ҳазор нафар расид. Барои падару модарон соҳиби маълумоти олий кардани фарзанд дигар танҳо орзу набуда, балки ба ҳада-фи дастрас таъдил ёфт.

Дар баробари таълим, илму фан, те-хнологияҳои муосир ва инноватсияҳо ҳамчун омилӣ ҳалқунандаи тараққиёт муайян гардиданд. Ба технологияҳои иттилоотӣ (IT), зехни сунӣ ва иқтисо-диётӣ эҷодӣ рӯйи тоза бахшида, ба соҳаи индустрияи рақамӣ ва касбҳои оянда ҷалб кардани 10 миллион ҷавонон ҳадаф муқаррар гардидааст.

Президент таъкид кард, ки Ўзебик-стон бояд ба марказе таъдил ёбад, ки дар соҳаи технология ба ҷаҳон ташаб-бусҳои пешрафта пешниҳод кунад, за-бони ўзбекӣ бошад, дар ҷаҳони рақамӣ бояд ба забони офарандаи илму тех-нология таъдил ёбад.

Солҳои охир маблағҳое, ки барои ҳифзи саломатии аҳоли ҷудо карда ме-шаванд, беш аз 8 баробар зиёд карда шуд. Имконияти дастрасӣ ба хидматра-сонии босифати тиббӣ ҳам дар марказ ва ҳам дар минтақаҳо афзуд. 652 му-ассисаи нави тиббӣ бунёд гардид ва барои бахши хусусӣ имкониятҳои васеъ дода шуд. Дар натиҷа ҳаҷми хизматра-сонии тиббӣ 3 баробар афзуд, беш аз 100 усули мураккаби таъшиш ва та-бобат, ки пештар дар хориҷ амали ме-шуванд, дар кишварамон роҳандозӣ шуданд.

Афзоиши давомнокии миёнаи умри аҳоли аз 66,4 сол дар соли 1991 то 75,4 сол дар соли 2025 расид, фавти кӯда-кони навзод ва модарон 4 баробар кам гардид.

Объектҳои илмиву маърифатӣ бунёд

ЎЗА.

ҶАСОРАТИ НИЁҶОНИ ФИДОКОРИ МО ҲАМЕША НАМУНАИ ИБРАТ АСТ

(Аввалаш дар сах.1).

– Имрӯзо яқчо бо мардуми кишвар 35-солагии истиқлолиятро бо шодмонирои бузург пешвоз мегирам, – гуфт Шавкат Мирзиёев. – Сию панҷ сол ин ҷониб ба ҳеҷ кас тобеш нашуда, зери чунин осмони софу ором озодона ва фаровон зиндагӣ дорем. Ин бахти бузург, сарвати бебаҳост. Дар чунин рӯзҳои пурифтихор ба ёд овардани ниёғони қаҳрамони худ, ки дар роҳи истиқлолу озодӣ ҷон фидо кардаанд, арҷ гузоштан ба хотираи онҳо вазифаи муқаддаси мост.

Роҳбари давлат таъкид кард, ки қаҳрамони ниёғони фидоқорамон ҳаргиз фаромӯш нахоҳад шуд ва ҷасорати онҳо ҳамеша барои мардуми мо манбаи неруи маънавия боқӣ меонад.

– Ҷояи нақӯи «Барои қадрӣ инсон!»-и, ки дар меҳвари ҳамаи ислоҳоти мо қарор дорад, боз ҳам тақвият бахшидани қорҳо ҷиҳати шод намудани рӯҳи падарону бобоёни ҷасури худ ва амалӣ кардани орзуву ниятҳои онҳоро тақозо менамояд. Хотираи чунин инсонҳои азизро ҷӣ қадар арҷ гузорем, қадрӯ қимати зиндагӣҳои оқсоиштаи кунунии мо ва истиқлоли миллиамон ҳамон қадар меафзояд, – гуфт Президент.

Солҳои охир бобати абадӣ гардондани хотираи қурбонии таъбид ва барқарор намудани адолати таъриҳӣ қорҳои васеъмиқёс амалӣ мешаванд. Осорхонаи давлатии хотираи қурбонии таъбид, воқеъ дар Ҳиёбони хотираи шаҳидон, пурра таҷдид гардида, экспозицияи он ганий ва бо технологияҳои муосир таҷҳизонида шуд. Бо ёрии сохторҳои рақамӣ ва эҳҷи сунъӣ таъсирбахшии намоишгоҳҳо афзуд.

Осорхонаҳои қурбонии таъбид, ки дар Ҷумҳурии Қароқалпоқистон ва ҳамаи вилоятҳо таъсис ёфтаанд, низ дар асоси талаботи замон таҷҳизонида шуданд. Фондҳои онҳо бо ҳуҷҷат ва аксҳои нодире, ки аз гӯшаҳои гуногуни ҷаҳон оварда шудаанд, ганий мегарданд.

Тӯли солҳои 2021–2025 аз ҷониби Судии олии Ҷумҳурии Ёзбекистон беш аз 1 ҳазору 200 нафар ҷамватанонамон, ки қурбони таъбиди шуда буданд, сафед карда шуданд. Имсол боз номи 161 нафар ҷамватанонамон, ки дар давраи сохти собиқи мустабид ноҳақ айбдор шуда, ба муҳлатҳои гуногун зиндонӣ ё ба қатл маҳкум гардида буданд, сафед карда шуд.

Дар панҷ соли охир бахшида ба омӯзиши мероси ниёи ҷадиди мо мунтазам конференсияҳои илмиву амалӣ баргузор мешаванд. Номи ҷамватанонамон, ки дар низоми муста-

бид ноҳақ қурбон шудаанд, муайян гардида, ғаёлият, мероси илмӣ ва эҷодии онҳо мавриди омӯзиш қарор мегирад. Маълумот дар бораи садҳо, ҳазорон ҷамватанони фидоқорамон тавассути китобҳо, матбуот ва воситаҳои ахбори оммавӣ ба мардум расонад мешавад.

Дар мулоқот ҷамҷунин таъкид гардид, ки солҳои 80–уми асри гузашта ҳазорҳо нафар ҷамватанонамон низ бо ҷурмҳои сохтаи «қори пахта», «қори ёзбек» ба таъбидҳои сиёсӣ гирифторм шудаанд. Солҳои 1983–1990 қариб 40 ҳазор нафар Ёзбекистонӣ тафтиш гардида, 5 ҳазор нафари онҳо ба ҷавобгарии ҷиноӣ қашида шудаанд. Имрӯз дар ин самт низ адолати таъриҳӣ барқарор мегардад. Гуфта шуд, ки чунин қорҳои наҷиб минбаъд низ пайгирона идома хоҳанд ёфт.

Роҳбари давлат таъкид кард, ки афзоиши низоъҳои мусаллаҳона ва зиддиятҳои сиёсӣ дар ҷаҳон ва то минтақаҳои ба мо наздик низ расидани онҳо боиси нигаронист. Ин аз мо тақозо мекунад, ки сулҳу оқсоишти кишварамонро қадр намуда, боз ҳам муттаҳиду ҳамдилона зиндагӣ кунем.

– Роҳи мо роҳи сулҳ, дӯстӣ ва ҳамкорист. Ёзбекистон аз ин роҳ ҳеҷ гоҳ барнамегардад, – гуфт Президент.

Имрӯз ҷамватанони мо ба мамлақати дилхоҳи ҷаҳон метавонанд озодона сафар кунанд ва Ёзбекистон мо ҳамаи давлатҳо дар асоси баробарӣ ҳамқорӣ менамояд. Ин ифодаи амалии қомилан раҳо ёфтани мо аз занҷирҳои мустамликадорӣ ва «ғулумии пахта» мебошад.

Таъкид гардид, ки бар пояи илму маърифат бунёд намудани ҳаёт ва оянда, ҳамқории дӯстона бо кишварҳои дуру наздик – шартӣ муҳими пешрафти Ёзбекистони Нав мебошад. Бузургони ҷадиди мо беҳуда миллатро ба бедорӣ, илму маърифат даъват накардаанд. Мактаби мубориза ва маърифати онҳо имрӯз ҳам аҳамияти бениҳоят бузург дорад.

Аз ин рӯ, ба таълими босифат гирифтани ҷавонон, ҷамҷун инсонҳои ватандӯст ба қамол расидани онҳо эътибори қалон дода мешавад. Дар даҳ соли охир шумораи муассисаҳои таҳсилоти оли аз 77 ба 205 адад расид, қвотаи қабул мунтазам зиёд карда шуд. Дар боргоҳҳои таълимии, ки шомилии ТОП-100 ҷаҳон ҳастанд, беш аз 3 500 нафар фарзандонамон таҳсил мегиранд. Дар низоми таълими мактабӣ ва томактабӣ низ тағйироти муҳим амалӣ мешаванд.

– Мо бояд ба тарбияи ҷавонон дар рӯҳияи гурури милли аҳамияти махсус диҳем. Ифтихори милли неруи пуриктидорест, ки қабл,

дил ва тамоми вучуди инсонро аз нерӯю ғайрат саршор месозад. Одаме, ки гурури миллии дорад, ҳеҷ гоҳ мағлуб намешавад, – гуфт Шавкат Мирзиёев.

Дар пойтахт Маркази тамаддуни исломӣ бунёд гардид, маҷмааи Имом Бухорӣи Самарқанд қомилан аз нав сохта шуд, дар Марғелон Марказ ба номи Бурҳониддин Марғинонӣ ба ғаёлият шурӯъ кард. Инҳо собит менамоянд, ки роҳи рушди Ёзбекистони Нав роҳи сулҳ, дӯстиву бунёдқорӣ, илму маърифат мебошад.

Ба шарофати ислоҳоте, ки тӯли даҳ соли охир дар соҳаи дину маърифат амалӣ гардиданд, зиёда аз 100 ҳазор нафар ҷамватанони мо ба мақоми ҳоҷӣ соҳиб шуданд. Роҳбари давлат изҳори бовар кард, ки аҳли ҷомеаи дин дар таҳкими муҳити меҳру муҳаббат дар ҷамъият ва раванди тарбияи дурусти ҷавонон боз ҳам ғаёли иштирок хоҳанд кард.

– Имрӯз дар ин маскани муборак истода, барои ҳаёти осуда ва дастовардҳои, ки ноил мегардем, ба Офаридгор шукронаи беҳисоб меғуем. Рӯҳи падару бобоёни қаҳрамон ва бибиҳои ҷасури мо, ки орзуи чунин рӯзҳои озоду фаровонро доштанду бо армон аз дунё гузаштанд, шод бод! Бигзор кишвари мо ҷамҷун диёри сулҳ, тарақиётӣ ва фаровонӣ боз ҳам шуқуфону обод гардад! Худованд худ Ватани моро дар паноҳаш нигоҳ дорад! – гуфт Президент.

Уламо ба рӯҳи қурбонии таъбид ва ниёғони мо, ки дар роҳи озодии Ватан ҷон фидо кардаанд, дуо намуда, пойдор будани сулҳу оромӣ, файзу баракатро дар кишварамон таманно карданд.

Сипас, Президент Шавкат Мирзиёев ба боғи «Ёзбекистони Нав» таъриф оварда, ба пояи муқассамаи Истиқлол гулчанбар гузошт.

Дар ин маҷмааи бошукӯҳ таъриҳи ҷандинасринаи халқ, симони алломаҳои бузург ва ниёғони ҷаҳонғири мо, инҷунин рӯйдодҳои муҳими рушди кишварамон таҷассум ёфтаанд. Мурғи Ҳумое, ки дар қуллаи муқассама устувор аст, гоҳҳои озодиву неқӣ ва орзуву ормонҳои наҷибӣ халқамонро ифода мекунад.

Дар маросиме, ки ба муносибати 35-солагии истиқлолияти Ватанамон баргузор гардид, намояндагони Палатаи қонунгузорӣ ва Сенати Олий Маҷлис, Маъмурияти Президент, Девони Вазирон ва вақилоли ҷамъиятии шаҳри Тошканд иштирок карданд.

ЎЗА.

Дар истироҳатгоҳи «Flowers garden»-и ноҳияи Янгиҳаёти пойтахт бахшида ба ҷашни 35-солагии истиқлоли давлатӣ тахти унвони «Ҷамҷун як Ватан, як халқ, ҳаёт ва ояндаи навро меофарем!» ҷорабинии идона баргузор шуд.

ШУКЎҲИ ИСТИҚЛОЛ ДАР НОҲИЯИ ЯНГИҲАЁТ

Рӯзе, ки мардуми кишварамонро як тану як ҷон, якдилу ҳаммаслак кард, ин истиқлол аст.

Бинобар ин тибқи иҷрои Қарори Сарвари давлат «Дар бораи тайёрӣ ва баргузор намудани ҷашни 35-солагии истиқлоли давлатии Ҷумҳурии Ёзбекистон» дар миқёси мамлақатамон қорҳои васеъмиқёсӣ бозсозӣ, бунёдқорӣ амалӣ мешаванд.

Дар ҷорабинӣ ҳоқими ноҳия Ҳаёт Иноғомов таъкид кард, ки дар ноҳия тӯли давраи гузашта қорҳои васеъмиқёс ба амал татбиқ мешаванд, тағйир ёфтани олами маънавии одамон, баланд гардидани тарзи зиндагонии аҳолӣ, рушди сааноат, намуди дигар гирифтани қиёфаи ноҳия бо шарофати истиқлол мебошад. Дигаргуниҳое, ки дар соҳаҳои тиб, таълим, варзиш, маданият, сайёҳӣ ва ғайра ба вуқӯъ менайиванданд, инъоми бузурги истиқлол мебошад. Муваффақиятҳое, ки дар давраи сипаригардидаи соли ҷорӣ дастрас шуд, низ ба ин мисол шуда метавонанд.

Рақсҳои гулдӯхтарони тоҷик, қазок, рус, туркман ва Ёзбек, ки дар зери мусиқии миллии иҷро шуд, ба иштирокдорон манзур гардид. Суруду мусиқӣҳое, ки аз ҷониби санъатқорони номвар дар бораи Ватан, озодӣ, истиқлол, меҳру муҳаббат ва дӯстӣ суруда шуданд, рӯҳи иштирокдорони ҷорабиниёро болида сохт.

Далер АЗИЗОВ,
хабарнигори «Овози тоҷик».

Шаҳри ТОШКАНД.

ҶАШНИ ТАҚДИРСОЗИ ВАТАН

Ҷашни Истиқлол яке аз муҳимтарин ва пурчилотарин саҳнаҳои таъриҳи кишварамон ба шумор меравад, ки ҳар сол бо шуқуҳи ҳарчи бештар таҷлил ва дар ҳаёти мардуми мо бо ҳарфҳои заррин сабт мегардад. Ин як рӯзи барои бошандагони ҷумҳурӣ фархунда ва фаромӯшношудание буда, дар саҳнаи таъриҳи меҳан оғози зиндагии нав ва давраи қомилан ҷадидро, ки дар ҳаёти меъёрҳои давлатдорӣ мустақил фароҳам омадааст, ифода мекунад. Пас аз наشري эълумии истиқлолият (соли 1991) гоҳҳо нав шуданд, назарҳо тағйир ёфтанд ва муносибат низ ба зиндагӣ дигар шуд.

Мардум худро масъул медонист, ки барои фардои дурахшони Ватан суботқорона меҳнат кунанд, бештар ҷаспу талош варзад. Онҳо рафтори худро бо қарорҳои ҳукумат ҳамроҳанг сохта, ливои истиқлолро баланд бардоштанд. То Ёзбекистони тоза-истиқлол қомат рост намоёд, мушкilotи зиндагӣ ақе паси дигаре бар тараф гарданд ва ҳаёт ғолибан рангу бӯйи дигар пайдо кунанд, шабону рӯздор дар фикри бунёдқорӣ зистанд.

Бале, он рӯзҳои таъриҳсозу тақдирсоз дар ёдҳои мо – насли қалонсол нақш бастааст. Дар пайи ҳарачу марачу дар Маскав пояҳои давлати Шӯравӣ сусту бебунёд шуданд ва он абарқудрати ҷаҳонӣ баноҳост суқут кард. Аз вазъи пешомада истифода карда, фарзандони фарзонаи мо бо ҷуръати ҳеле баланд ва шӯҷоати бемисл Ёзбекистонро, ки узви он иттифок буд, 31 августӣ соли 1991 мустақил эълон карданд. Албатта, хурсандии равшанфикронро ҳадду қаноре набуд. Аммо аз сӯйи дигар ҳанӯз ақ гӯшаи дилҳо торик буд: «Ақнун ҷӣ тавр бояд зист?» Ин савол мудом мағзҳоро машғул медошт. Аммо ин як саволе буд, ки аз умқи тафакқури ғулумона бармекошт ва бар шӯҷоати мардуми озодихон ва нав ба истиқлолрасида латма мезад.

Минбаъд ҷасорат ва таҳаммул лозим буд, ки ҳар гуна афқори бадро аз ҳарими дилҳо бирубанд ва душвор бошад ҳақ, ба гоҳҳои истиқлол содиқ бимонанд. Дар пеш мардуми моро имтиҳони бузурге мунтазир буд!

Ақнун шумори давлатҳои олам афзуда, дар ҳаритаи сиёсии ҷаҳон номи нав – Ёзбекистон зуҳур кард. Ин рӯзи таъриҳӣ барои мардуми Ёзбекистон фаромӯшношудани аст. Пас аз ин воқеаи таъриҳӣ марҷои ҳаёти муқаррари мо тағйир ёфта,

замони як имтиҳони тақдирсоз фаро расида буд. Роҳбарони вақти ҷумҳурӣ тавонистанд, ки кишварро аз бўҳрони иқтисодӣ, аз ҳатари эҳтимолии сар задани ҳар гуна ошӯбу исёнҳо, ки ҳамеша аз ҷониби душманони ҳонагиву хориҷӣ матраҳ мешуданд, беосеб то ба ин рӯзҳои пуришот бирасонанд ва бо сиёсати хирадмеҳвари худ қадам ба қадам пеш рафта, зиндагии мураккаби халқро обод созанд. Дар байни даҳҳо кишвари абарқудрат қомат рост намудан, суҳани худро гуфтуну ба эҳтироми онҳо ноил гаштан қори саҳлу содае набуд. Аммо Ёзбекистон аз рӯзҳои нахустин тавонист барои худ дар байни абарқудратҳои ҷойи пойе пайдо кунанд ва ҳарфи дил худро аз минбарҳои баланди СММ гуфтаву чун давлати ҳуқуқмеҳвари мардумсолор шинохта шавад.

Бояд таъкид кард, ки Истиқлол барои ҳар халқу миллат неъматест бебаҳо ва басо бузургу арзанда ҳисоб меёбад. Ғолибан, ба қадри он мардуми метавонад бирасад, ки мафқураи васеъ, маънавият ва маърифати қомил дорад. Дар ҷаҳон халқу миллатҳои зиёде ҳастанд, ки дар орзуи истиқлол ҳаёт ба сар мебаранд, аммо аз қазо ин орзуи онҳо ҷун саробе боқӣ мондааст. Хушбахтона, Ёзбекистон ва мардуми шарифи он аз ин бахти баланд бархурдоранд.

Ёд дорем, ки дар нахустин рӯзҳои истиқлол мардуми мо ҳеле азоб мекашид. Зиндагии фақиронае дошт. Дар деҳаҳои дурдаст дасторхони мардум хатто рӯйи гарми нонро қам медид. Орду рағвану шакар аз рӯйи талон ва ба микдори муайян тақсिम мешуд. Охир, ба ҷумҳури, ки нав ба истиқлол расидааст, ҳал қардани мушкilotи рӯзафзун ба осонӣ даст наметавод. Аммо қатъияти роҳбарони давр, сабру таҳаммули мардум дар баробари садҳо мушкilotи иқтимоиву иқтисодӣ, ҷонбозиҳои фарзандони нақунон, садқоти соҳибқорони навқор...

оҳиста-оҳиста шароитро беҳбуд бахшиданд ва билохира, ба рӯзҳои нисбатан хуб расидем.

Ҳоса, даҳ соли ахири замони Истиқлол барои Ёзбекистон ва халқи он тақдирсоз буд. Ҳукумати ҷумҳурӣ бо роҳбарии муҳтарам Шавкат Мирзиёев қорҳоро ба анҷом расониданд, ки меваи ширини онро аллақай меҷашем. Ҳукумат ба сохтани Ёзбекистони Нав азм кард: Ёзбекистоне, ки ҳамқадами замонаи мутамаддин буда, дар муносибат бо ҳамсояи кишварҳо аз оини дӯстиву рафокат қор мегирад. Дар ҳама соҳаҳо ислоҳоти қулий ҷорӣ шуд ва раванди якмароми ҳаёти пешин тағйир ёфта, зиндагии мардум ба сатҳи сифатан нав ворид шуд. Иқтисод, маориф, тандурусти ва қулли соҳаҳои ҳаётан муҳим рушд карда, марҳилаи ҷадиди тарақиёт оғоз гашт. Ёзбекистон ба пешрафтҳои қашмгире ноил шуда, қиёфаи қомилан тоза гирифт ва ҳоло ҳар меҳмоне, ки вориди ватани мо мегардад, аз дидани бунёдқорихо, ободии шаҳру ноҳияҳо ба ваҷд меояд. Яке аз самтҳои муҳими сиёсати ҳукумати ҷумҳурӣ қоҳиши сатҳи фақр дар кишвар аст. Ҳукумат ҷаспу талош дорад, ки ҳам қамбизоатии иқтисодӣ ва ҳам фақри маънавию решакан намоёд. Ин аст, ки ба соҳаи таълими халқ ба таври бесобиқа эътибор медиҳад, базаи моддиву техникаи таълимгоҳҳоро мустаҳкам ва ба талаботи замони муосир ҷавобгӯ месозад. Ба сифати таълими бештар тамаркуз гирифта, барои зуҳур қардани мутахассисони ватанӣ шароити мусоид фароҳам месозад. Қишваре, ки тараққиӣ мактабу маорифро аз нақшаҳои дурнамои худ меҳисобад, дар ҳама қорҳо муваффақ хоҳад шуд.

Аммо ба қадри Истиқлоли ватан расидан ва ҳама сол онро бо шуқуҳу ҷалол таҷлил намудан қарзи фарзандии ҳар шаҳрванд махсус меёбад. Ин дар сурате идрок мегардад, ки мо бояд аз тафакқури ғулумона қанор биравем ва ҳаёти худро дар асоси меъёрҳои ҷомеаи демократӣ ва ҳислатҳои фарди озодманиш ташкил кунем. Фаҳр қардан аз Истиқлоли ватан аз нишонҳои тафакқури баланд буда, ҳар амали худро тобеи ин ҳисси олий сохтан пайвандии мазқуру боз ҳам вусъат мебахшад. Ҳамин тафакқур аст, ки одамро аз як ҳӯсаи фармонбардор ҷудо карда, ба сӯйи ҷомеаи мардумсолор ва халқмеҳвар мебарад, афқори ваҳдату дӯстии халқҳоро анғезиш дода, мақоми шахси равшанфикро дар ҷомеа таъкид месозад. Тафакқури озод аз умқи маънавияти баланд берун омада, дар шинохти неқу бади ҷомеа, сиёҳу сафеди ҳаёт ва билохира, душманони пасипардагии хориҷиву тағибурёвӣи ҳонагии Ватан мусоидат мекунад.

Шариф ХАЛИЛ,
нависанда.

ТАБИАТ МЕКУНАД МОРО ТАБОБАТ

(Давомаш. Аввалаш дар шумораҳои гузашта).

Сўхтаи қимийёвӣ

Сўхтаи қимийёвӣ дар натиҷаи таъсири моддаҳои гуногун, аз ҷумла кислота, ишқор ва баъзе намақҳои металлҳои вазнин, ки ба пӯст мерасанд, ба вучуд меояд. Дар чунин маврид ҳарчи зудтар аз рӯйи пӯст тоза қардани моддаҳои қимийёвӣ муҳим аст. Пеш аз ҳама, либосе, ки бо моддаҳои қимийёвӣ олула шудааст, бо эҳтиёт аз тан бароварда мешавад. Ҷойи осебдида дар давоми 20–30 дақиқа дар оби хуноқ (зери ҷумрак, душ ё шланг) шуста мешавад. Ҳангоми шустан набояд аз пахта истифода бурд. Зеро моддаи қимийёвӣ ба бофтаҳои пӯст боз ҳам амиқтар ворид шуданаш мумкин аст.

Агар пӯст аз таъсири маҳлули ишқорӣ сўхта бошад, аввал ҳамон ҷойро шуста, баъд маҳлули кислотаи лимӯ ё сирко истифода (барои тақрибан ним қошқча 250 грамм об) бурда мешавад. Дар ҷойҳое, ки аз кислотаҳо сўхтааст (ба истиснои кислотаи фтордор), маҳлули ишқорӣ – оби собундор ё маҳлули содаи истеъмолиро (барои 1 қошқ сода 2 пиёла об) истифода намудан мумкин аст.

Ҳангоми сўхтан аз таъсири кислотаи фтордор, ки ба таркиби моеъи тормор дохил мешавад, барои хориҷ намудани ионҳои фтор пӯст бояд муддати тӯлонӣ (2–3 соат) зери ҷараёни об шуста шавад. Зеро ҳатари воридашави амиқӣ фтор ба бофтаҳои пӯст вучуд дорад.

Вақте мижа ба дарун месабазд

Лӯбиёро дар ҳован қўфта, мисли сурма ба ҷашм молидан ба дарун сабздани мижа-ро бартарфар менамояд.

Ҳангоми давран қатъи ҳайз (климакс)

1 қошқу қиғҳи қаҷағро ба 1 истикон оби ҷўш андохта, 2 соат дам мекунанд. Баъд полидани оби он дар як рӯз 4 маротиба ним соат пеш аз таомхӯрӣ 1 қошқу қиғҳи истеъмоли мекунанд.

Ҳангоми сўхтан

Агар ба ҷойи сўхта асали тоза моled, баробари қамтар қардани дард, аз пайдоиши варам ва обила пешгирӣ менамояд.

Агар шонаҳоятон дард кунанд

Як дасти худро ҳам карда, оринҷро рӯйи миз гузоред. Бо дасти дуҷоми худ қисми болои устухони оринҷро нарм масҳ намоед. Тез-тез, аммо мулоим ҳаракат кунед.

Усули дуҷом низ мавҷуд аст: шонаҳоро зери души гарм масҳ қардан мумкин аст. Дар ин ҳолат собун ё гел мушқили шуморо осон мекунад. Ғайр аз ин, агар шонаҳоятон зуд-зуд дард кунанд, ҳаридани масқунақи дастӣ (ғилдиракдор) тавсия дода мешавад. Масалан, ҳангоми тамошои телевизор низ метавонед шонаҳоятонро масҳ кунед. Пас аз анҷоми масҳ, дар ҷойе, ки дард дорад, равғани лаванда моled ё бо дастмоле, ки дар оби гарм тар шудааст, компресси гарм гузоред. Дароз кашед ва саратонро ба пойн нигоҳ доред.

Ҳангоми пайдо шудани ҳалқаҳои сиёҳ дар атрофи ҷашм

1 қошқуҷа шарбати бодиринг ва 1 қошқуҷа ширӣ хушқор омехта намоед ва ба атрофи ҷашм моled. Пас аз 10 дақиқа, бо докаи нами дар оби гарм таркардашуда онро пок намоед.

Агар ҷизе ба ҷашм афтад

Агар ба ҷашм гард ё заррачае даромада бошад, қаширо на ба самти қалқа, балки ба тарафи бинӣ нигоҳ қарда моled, бо ёрии ашқ берун мебарояд.

Агар заррача ба ҷашм афтад

Ҳангоми ба ҷашм даромадани ҳама гуна заррача, шустани ҷашм бо маҳлули албусид натиҷа хоҳад дод.

(Давом дорад).

Таҳияи **З. ҲАМДАМОВА,**
А. РЎЗИМАТОВ.

МАНЗИЛҲОИ НАВ БАРОИ ОИЛАҲОИ НИЁЗМАНД

Дар ноҳияи Тўрақўргон хонаҳои нав ба соҳибонаш супурда шуданд.

Дар кишвари мо рӯзи истиқлол ҷамҷун ҷашни меҳр ва саховат таҷлил мегардад.

Ба хонаводаи Ҷононпошо Мамаҷонова иди инсола фаромӯшнашаванда шуд. Ё дар маҳаллаи Маҷнунтоп зиндагӣ мекунад. Ҷононпошо ҳамсарашро аз даст дода, се фарзандашро танҳо ба воя мерасонад. Соҳибқорони саховатпеша ваъзи иҷтимоии ин оиларо ба ҳисоб гирифта, ба онҳо хонаи нав тухфа қарданд.

Хонаи Шарофиддин Қодиров низ пурра таъмир карда шуд. Бинои бисёррошона дар маҳаллаи Ёзбекистон сохта шуда, ду

хонааш ба нозирони маҳаллаҳои Сарой ва Қатагон, ки дар ҳақин худуд ғаёлият мекунанд, супурда шуданд.

Ҳамҷунин ба ду ҷавоне, ки дар тарбияи бобову бибиҳояшон ба воя расидаанд, хонаҳои нав ҷудо карда шуд.

Ҳоқими ноҳия Шерали Қосимов ба хонаводаҳо омада, соҳибони манзили навро бо иди истиқлолият табрик гуфта, тухфаҳо супорид. Дар ноҳия чунин қорҳои хайр идома доранд.

Шаҳло МАМАДҶОНОВА,
вилояти НАМАҶОН.

